

NAUM

Capitol : **1** 2 3

CAPITOL 1

Proorocie despre Ninive. Cartea Proorociei lui Naum, din Elcoș.

² Domnul este un Dumnezeu gelos și răzbunător; Domnul Se răzbună și este plin de mînie; Domnul Se răzbună pe protivnicii Lui, și ține mînie pe vrăjmașii Lui.

³ Domnul este îndelung răbdător, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău. Domnul umblă în furtună și în vîrtej, și norii sînt praful picioarelor Lui.

⁴ El muștră marea și o usucă, face să sece toate rîurile; Basanul și Carmelul tînjesc, și floarea Libanului se vestejește.

⁵ Se clatină munții înaintea Lui, și dealurile se topesc; se cutremură pămîntul înaintea Lui, lumea și toți locuitorii ei.

⁶ Cine poate sta înaintea urgiei Lui? Și cine poate ținea piept mîniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă ca focul, și se prăbușesc stîncile înaintea Lui.

⁷ Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua necazului; și cunoaște pe cei ce se încred în El.

⁸ Dar cu niște valuri ce se varsă peste mal, va nimici cetatea Ninive, și va urmări pe vrăjmașii Lui pînă în întunec.

⁹ Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.

¹⁰ Căci vor fi ca niște mănunchiuri de spini încîlciți, și tocmai cînd vor fi beți de vinul lor, vor fi mistuiți de foc, ca o miriște de tot uscată.

¹¹ Din tine, Ninive, a ieșit cel ce urzea rele împotriva Domnului, celce făcea planuri răutăcioase.

¹² Așa vorbește Domnul: „Oricît de mulți și puternici vor fi, toți vor fi secerați și vor pieri. Chiar dacă te-am întristat, Ierusalime, nu te voi mai întrista...

¹³ Ci îi voi sfărîma jugul acum de pe tine, și-ți voi rupe legăturile...”

¹⁴ Iată ce a poruncit însă Domnul împotriva ta, Asur: „Nu vei mai avea urmași cari să-ți poarte numele; voi ridica din casa dumnezeului tău chipurile cioplite sau turnate; îți voi pregăti mormîntul, căci te-ai aflat prea ușor.”

¹⁵ Iată pe munți picioarele solului care vestește pacea! Prăznuiește-ți sărbătorile, ludo, împlinește-ți juruințele! Căci cel rău nu va mai trece prin mijlocul tău, este nimicit cu desăvîrșire...

CAPITOL 2

Imicitorul pornește împotriva ta, Ninive; păzește cetățuia! Ia seama la drum! Întărește-ți coapsele! Adună-ți toată puterea!...

² Căci Domnul așează iarăș slava lui Iacov și o face iarăș ca slava de odinioară a lui Israel, pentru că i-au jăfuit jăfuitorii și le-au stricat butucii de vie...

³ Scuturile vitejilor săi sînt roși, războinicii sînt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carăle de focul oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulile se învîrtesc.

⁴ Duruiesc carăle pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe; parcă sînt niște făclii la vedere, și aleargă ca fulgerele...

⁵ El, împăratul Ninivei, cheamă pe oamenii lui cei viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; aleargă spre ziduri, și se gătesc de apărare...

⁶ Porțile dela rîuri sînt deschise, și palatul se prăbușește!...

⁷ S'a isprăvit cu ea: este desgolită, este luată; slujnicele ei se vaită ca niște turturele, și se bat în piept.

⁸ Inive era odinioară ca un iaz plin. de apă... Dar iată -i că fug!... „Stați! Stați! Opriți-vă!... Dar nici unul nu se întoarce...”

⁹ Jăfuiți argintul! Jăfuiți aurul! Acolo sînt comori nesfîrșite, tot felul de bogății de lucruri scumpe!

¹⁰ Este jăfuită, pustiiată, și stoarsă de tot! Inima îi e mîhnită, îi tremură genunchii, toate coapsele sufăr, și toate fețele au îngălbenit.

¹¹ Unde este acum culcușul acela de lei, pășunea aceea pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puiul de leu, fără să -i turbure nimeni?

¹² Leul sfîșia cît îi trebuia pentru puii săi, zugruma pentru leoaicele sale; își umplea vizuinele de pradă, și culcușurile cu ce răpise.

¹³ „Iată că am necaz pe tine, zice Domnul oștirilor; în fum îți voi preface carăle de război, sabia va mistui pe puii tăi de lei, îți voi nimici prada din țară; și nu se va mai auzi glasul solilor tăi.

CAPITOL 3

Vai de cetatea vărsătoare de sînge, plină de minciună, plină de sîlnicie, și care nu încetează să se dedea la răpire!...

² Auziți pocnetul biciului, uruitul roților, tropăitul cailor, și durduitul carelor!

³ Se aruncă năvalnici călăreții, scînteiază sabia, fulgeră sulița... O mulțime de răniți!... Grămezi de trupuri moarte!... Morți fără număr!... Cei vii se împiedică de cei morți!...

⁴ Din pricina multelor curvii ale curvei, plină de farmec, fermecătoare iscusită, care vindea neamurile prin curviile ei și popoarele prin vrăjitoriile ei. -

⁵ Iată, am necaz pe tine, zice Domnul oștirilor îți voi ridica poalele peste cap, ca să-ți vadă neamurile goliciunea, și împărățiile, rușinea.

⁶ Voi asvîrli cu murdării peste tine, te voi înjosi, și te voi face de ocară.

⁷ Toți cei ce te vor vedea vor fugi de tine, și vor zice: „Ninive este nimicită! Cine o va plînge? Unde să-ți caut mîngîietori?

⁸ Ești tu mai bună decît No-Amon, cetatea care ședea între rîuri, înconjurată de ape, avînd ca zid de apărare marea, ca ziduri marea?

⁹ Etiopia și Egiptenii fără număr erau tăria ei, Put și Libienii erau ajutoarele ei.

¹⁰ Și totuș a trebuit să plece și ea în surghiun, s'a dus în robie; și pruncii ei au fost zdrobiți

în toate colțurile ulițelor; au aruncat sorțul asupra frunțașilor ei, și tot mai marii ei au fost aruncați în lanțuri.

11 Și tu te vei îmbăta, te vei ascunde; și tu vei căuta un loc de adăpost împotriva vrăjmașului!

12 Toate cetățile tale sînt niște smochini cu cele dintîi roade; cînd îi scuturi, smochinele cad în gura cui vrea să le mănînce.

13 Iată, poporul tău este ca femeile în mijlocul tău; porțile țării tale se deschid înaintea vrăjmașilor tăi; focul îți mistuie zăvoarele!

14 Scoate-ți apă pentru împresurare! Drege-ți întăriturile! Calcă pămîntul, frămîntă lutul, și gătește cuptorul de cărămidă!

15 Acolo te va mînce focul, te va nimici sabia cu desăvîrșire, te va mistui ca niște lăcuste, căci te-ai înmulțit ca forfăcarul, te-ai îngrămădit ca lăcustele!

16 egustorii tăi sînt mai mulți de cît stelele cerului, s'au îngrămădit ca puii de lăcustă cari își întind aripile și zboară.

17 Voivozii tăi sînt ca lăcustele, mai marii tăi ca o ceată de lăcuste, cari tăbărăsc în dumbrăvi pe răcoarea zilei: cînd răsare soarele, zboară, și nu se mai cunoaște locul unde erau.

18 În timp ce păstorii tăi dorm, împărate al Asiriei, și vițeeii tăi se odihnesc, poporul tău este risipit pe munți, și nimeni nu -l mai strînge.

19 Rana ta nu se alină prin nimic, rana ta este fără leac! Toți ceice vor auzi de tine vor bate din palme, căci cine este acela, pe care să nu -l fi atins răutatea ta

For other languages please go to **www.wordproject.org**